

[Sønderby]

søgning om overførsel til civilt arbejde, er tilfredsstillende. Venstre kan derfor ikke se nogen mening med dette forslag.

Alle, der følger bare en lille smule med, vil vide, hvad det er, man går ind til, når man kommer ind i forsvaret. Jeg ved nok, at der er lidt snak om, at man orienterer for lidt om forsvaret, men så er vi da også enige i, at man måske kunne bruge lidt mere tid på at orientere de unge om, hvad de går ind til. For jeg kan selvfølgelig godt se, at når en del af den orientering, de unge får om forsvaret, kommer fra hr. Thoft og hr. Albrechtsen, så kan nogle af dem måske blive lidt tvivlende. Men hvis bare de lyttede lidt efter os andre, så tror jeg ikke, at problemet var så stort.

Stinus (RV):

Selv om Det Radikale Venstre ikke er enig med forslagsstillerne i alle formuleringer i bemærkningerne til dette lovforslag, er vi 100 pct. enige, når det drejer sig om substansen i selve forslaget.

Også vi finder det uacceptabelt, at det i dag ikke er muligt for en værnepligtig at blive klogere, når først aftjeningen er påbegyndt, og at kun vejen over Militærpsykiatrisk Afdeling på Rigshospitalet står åben, hvis en værnepligtig ønsker at forlade militæret, f.eks. fordi han har fundet ud af, at det at lære at bruge våben og slå ihjel er ham inderligt imod.

Psykiatri defineres som læren om sjælelige sygdomme og abnormiteter, bl.a. sindssygdomme og intelligensdefekter. Vi kan ikke opfatte det som en intelligensdefekt, at man kommer i tanker om, at man ikke vil lære at slå andre mennesker ihjel, tværtimod.

Vi finder som forslagsstillerne, at den stedfindende brug af psykiatrien er uacceptabel, og vi mener også, at der bør åbnes andre veje for de værnepligtige, som af en eller anden grund fortryder, efter at tjenesten er begyndt. Vi kan derfor gå ind for lovforslaget, som også efter vor opfattelse vil kunne gennemføres umiddelbart.

Albrechtsen (VS):

Det går jo godt med denne sag, som vi har rejst, SF og VS.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille det spørgsmål til ministeren og til de borgerlige ordførere, som ikke vil være med til det

her: med hvilken moralsk ret forestiller man sig egentlig, at man kan pålægge det menneske, som bl.a. ved at have fået stukket et gevær i hånden er nået frem til den overbevisning og moralske indsigt, at det er stridende mod vedkommendes personlige samvittighed at skyde på andre mennesker? Det er jo det, man vil.

Man siger: har du én gang måske lidt ubesindigt ladet dig indrullere og er gået igennem kaserneporten, så klapper fælden, så kan du ikke senere fortryde. Selv om din overbevisning modnes, ja, så kan du altså godt nå til den overbevisning, men så vil vi alligevel tvinge dig til at skyde på andre mennesker. Det er mig simpelt hen ufatteligt, hvis det virkelig kan være de borgerliges holdning, at man vil gøre det, og det er jo det, man gør i dag.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål til hr. Arentoft. Hvis det er rigtigt, at den enkelte mand i en gruppe er så vigtig, som hr. Arentoft siger – det ved jeg ikke, det kommer jo an på, hvad man betragter som vigtigt her i verden, men lad os nu gå ind på hr. Arentofts tankegang – så har vi altså her en ung mand i en gruppe, som er nået til den modne overbevisning, at han ikke kan skyde på andre mennesker, han kan ikke dræbe andre mennesker, det kan han ikke medvirke til. Hvordan skal en sådan gruppe fungere, hr. Arentoft, vil jeg godt spørge, for de andre soldater, går jeg ud fra, vil i de allerfleste tilfælde dybt respektere den holdning, som det pågældende unge menneske er nået frem til, så godt tror jeg om vore soldater. Vil det så være muligt for en sådan gruppe at fungere, hvis det nu er rigtigt, som hr. Arentoft siger, at hver enkelt i den gruppe har så stor betydning for funktionsdygtigheden? Det kan jeg egentlig ikke forestille mig, jeg kan nærmere forestille mig, at så kan den slet ikke fungere. Så det er for mig ufatteligt, hvis militærfolk kan mene, at det skulle være hensigtsmæssigt i militæret at have folk, som af moralske årsager ikke kan medvirke til det, der er hele formålet med militæret, nemlig at slå mennesker ihjel.

Jeg skal afslutningsvis bare sige, at anledningen til, at vi rejser forslaget, jo er de oplysninger, der er kommet frem om, at psykiatrien på dette felt bruges til anliggender, der burde være psykiatrien helt fremmede, og jeg synes egentlig ikke, at ministeren rigtig fik